

Canal

Llengua oral	Llengua escrita
1) Ús de vocabulari polisèmic, amb mots comodí.	1) Tendència a usar els mots precisos i equivalents.
2) Ús de mots crossa: expressions o mots usats repetidament que van falcant un text amb un significat buit.	2) Tendència a eliminar-los.
3) Lèxic més reduït i poc específic.	3) Lèxic més ampli i específic.
4) Ús de tics lingüístics o mots paràsits: interjeccions o expressions que s'usen repetidament.	4) Absència d'aquests.
5) Tendència a usar oracions simples i breus (coordinades i juxtaposades).	5) Ús freqüent d'estructures més complexes i desenvolupades: oracions més llargues, amb més subordinades.
6) Freqüència alta de frases inacabades.	6) Absència gairebé total.
7) Recepció immediata per l'interlocutor.	7) Recepció diferida.
8) Utilitza força codis no-verbals.	8) Usa pocs codis no-verbals.

Nivell de formalitat

Nivell de formalitat	Característiques
Nivell familiar	- Situacions col·loquials, informals. - Lèxic més reduït, amb mots polisèmics i expressions acolorides. - Facilitat per trobar-hi formes dialectals.
Nivell culte	- S'usa per a la creació literària o l'assaig. - Oralment, és el nivell de l'oratòria. - Màxim distanciament entre els interlocutors. - Formalitat més elevada.
Nivell neutre (o estàndard)	- Es correspon a la varietat comuna. - Hauria de ser el predominant a la majoria de mitjans de comunicació. - Ha de tenir un to neutre i impersonal.